

DOMOVINA

Izdajava vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvirno pošiljati uredništvu in sicer rankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pletovine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrta leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Politično razmerje.

Čas gine, ž njim ginejo ljudje, a narodi ostanejo. Ljudje kujejo svojim narodom usodo. Tako slabe in v tej slabosti tako močno spremenljive usode menda ni nobeden narod imel, kakor mi Slovenci. Že pesniki so tožili, da Slovinc je nesrečen od zibeli do groba. Prestali smo mnogo bojev fizičnih in političnih, zato so nam vsi živci otrpnili. Mi prenašamo udarce višjih sil mirno in ponižno, in to je bila in je vsikdar naša napaka.

Pustimo preteklost, pečajmo se s sedajnostjo in pogledimo, kaj nam časi obetajo, če ostanemo taki, kakor smo bili!

Kot ministerski predsednik vlada sedaj avstrijsko polovico Poljak, grof Kazimir Badeni. O njegovem značaju se ne more najboljšega reči. On je vladal Avstrijo še za časa prejšnjega parlamenta, ko je obstajala parlamentna večina iz čifutov, zagrizenih Nemcev in iz, za svoje slovanske brate neobčutnih poljskih plemičev. Grof Badeni je takrat vladal z Nemci in za Nemce. Za Slovane, posebno za Slovence ni storil nič dobrega, pustil nas je v istih neznosnih razmerah, v katere nas je posadil deloma birokrat Kielmansegg in deloma Windischgrätz. On se ni zmenil za nas, ravno tako ne njegovo ministerstvo. Ogibali so se naših zastopnikov, kolikor so se mogli, ker so vedli, da iz njih ust ne morejo čuti družega kakor pritožbe. Če je bil že ta ali oni prisiljen ž njimi govoriti, je obljubljal lepe stvari z istim čutom, kakor Ribničan, ki je rekel: „Vsaj je dovolj, če obljubim. Obljubiti je jedna, spolniti pa druga“.

Prišle so volitve, voljeni so čisto drugi poslanci. Po nekoliko pravičnejši volilni spremembi prišli so Slovani do nekolike moči. Badeni je videl, da brez njih ne bo mogoče izhajati. Kle

čepalil je za pomoč ozoli Mladočehov. Poljaki so se seveda udali brez prošnje, in moledoval je tudi pri naših poslancih — vsem tem se je priklopila pravična(?) katoliška nemška stranka. S to zmesjo naj bi grof Badeni vladal.

Slovenci so stavili pogoje Badeniju, če hoče, da ga podpirajo, kakor so to storile vse druge stranke. Drugim je grof Badeni obljubljal in nekaj tudi storil, nam pa še obljubiti ni hotel. Mi ne vemo vseh zakulisnih komedij, o tem smo pa prepričani, da nas Badeni vodi za nos, kakor nas je za prejšnje zbornice vedno. Zato je pa sveta dolžnost naših poslancev, da varujejo korist svojega naroda, da so skrajno oprezni.

Začetkom so vsi zastopniki večine, takozvana desnica, povdarjali, kako da so jedini, kako da bodo drug za družega, a to se kaže vedno manj. V tej zvezi igrajo najnesrečnejšo vlogo Slovenci. Čehi se poganjajo samo za svoje koristi in jim vsi drugi niso mari, oni nekaj izdajo ker so mnogoštevilni. Poljakom se dobro godi, zato se za nikogar ne menijo in gledajo ravnodušno vse komate. Katoliški Nemci ali bolje nemški katoliki delajo istotako samo za svojo malho. Pri tej samokoristi tekajo Slovenci in odletajo od jednega do družega in še bodo, dokler ne onemorejo kakor omotičen človek. Takrat bo njih vloga v večini izigrana. Grof Badeni bode ž njih pomočjo svojo nalogo častno rešil, naš narod bode pa v isti bēdi, v kateri je bil doslej. Rabil nas ne bo nihče več, upošteval tudi ne. Nočemo tu našim poslancem ničesar očitati, ker vsakdo je mislil, da jedino ta zveza je za nas rešilna. A sedaj vidimo, da se smemo na one, ki kažejo najpravičnejše lice, najmanj zanesti in naš nasvet bi bil, v odločilnem trenutku pustiti Badenija na cedilu.

Narod naš je mal in ima razmerno malo svojih zastopnikov, in še ni prišel do tiste moči

in veljave, koja mu gre po številu ljudstva. In dokler si nismo opomogli do prave veljave, tako dolgo ostanemo nesposobni za vsako vladno stranko. Mnogo več se da opraviti v krepki zmerni opoziciji, kakor v takih večinah, kakoršna obstoji sedaj. Mi smo še negodni za podporo, ker tam morajo biti vsi elementi enakega mišljenja, a tega sedaj ni, kakor smo ravno omenili. Prijatelj mora isto čutiti s prijateljem. Sovražnik je pa vsak lahko iz drugega vzroka sovražnik in skupni predmet napadajo iz različnih vzrokov, dokler ga ne zmorejo. Če ne v družem v upornosti, v napadanju so jedini. To nam kaže sedanja politika.

Zaradi do cela nasprotnih zmotov strank večine v parlamentu, se je začelo prijateljsko razmerje kršiti posebno med Čehi in katoliškimi Nemci. Bolj od strani so se začeli držati tudi Slovenci zaradi tega, ker jim Badeni v odločilnem trenutku ni hotel obljubiti, da jim usliši najnujnejše prošnje. Opozicija pa je vsa jedina. To so v tem trenutku razmere med strankami. Sedaj se gre za to, da se sklene konečno pogodba z Ogrji in to je glavna naloga Badenijeva. Če se to zgodi je pa vprašanje. Nemci vseh baž, razven katoliških, se bodo temu upirali, ravno tako baje Slovenci, tako ne bo prišlo najbrže do pogodbe, državni zbor se bo za dve leti zaključil in grof Badeni bode tudi skoro gotovo odložil svojo čast.

Če pa Badeni ostane, bode gotovo dal čutiti nam svojo neprijaznost. Te se mi ne bojimo, ker bolj nagajati, kakor nam to sedaj dela, nam ne bo mogel nikdar. Pretrpeli in prenesli smo že marsikatero brco in zaušnico, prenesli bomo še tiste, katere se bode grof Bačeni potrudil tisti dve leti založiti.

Iz vsega tega vidimo, da se nam ni bati prihodnosti, hujše se nam ne more goditi. Ostalo

LISTEK.

Teharski plemiči.

(Dalje)

Stara pravljica, da so gosposčine mnogo krat plačevale s tem, da se je pripustilo dobivalcu nekaj podložnikov, ali celo vasij, če jim je pri igri pošel denar, je pač mogoča in verjetna le med posameznimi graščaki, nikakor pa ne pri naši plemščini Teharski, že za tega del ne, ker naša plemščina ni bila last sodnikov in starešin, ampak vseh posestnikov v Teharji.

Iz neke listine iz leta 1699., katera se je spisala po naročbi sodnika in starešinstva plemščine Teharske gledé zidanja kapelice pri sodišču, je sicer posneto, da so si ti voljeni zastopniki plemščine res pripisovali tako oblast in moč. Vendar se ta oblast ni dala zlorabljati tudi glede zgubljenih iger. Kajti s tem, če je sodnik in starešinstvo zidalo cerkev so bili gotovo zadovoljni vsi Teharjani, nikakor pa ne s tem, da bi zastopniki njihova posestva zaigrali.

Listina o zidanju sodne kapelice se tako-le glasi: „Mi sodnik in starešinstvo plemščine Teharske priznavamo s tem za se in za svoje naslednike pri sodišču, da hočemo zaradi večje

spodbudnosti božjega proslavljenja in posebnega češčenja mučenika sv. Štefana, staviti cerkev, in da smo se k temu odločili po volji in odobrenju duhovne oblasti, da se ima na praznik sv. Štefana v tej kapeli brati sv. maša. Zato smo podarili in posvetili proste volje, neprisiljeni in ob času, ko smo imeli za to moč in oblast, torišče, kjer stoji omenjena kapelica, tako daleč kakor seza strešni kap. Vendar si pridržimo to pravico, da mi sodnik in starešinstvo pristojevoljno in brezovirno nastavljamu duhovnika in da tudi sami oskrbujemo potrebščine omenjene kapelice; da smemo tudi, kakor v obeh drugih tukajšnjih cerkvah se vdeležiti svete maše. Zato pa se nasprotno tudi zavezujejo za se in za svojo naslednike, če bi omenjena kapelica ne imela zadosti svojih dohodkov, oskrbeti ustanovo in cerkev z lučjo in vsem potrebnim na svoje troške.

Ravno tako se zavežemo tudi tukajšnjemu g. župniku za opravljanje svetih maš, dajati kakor od nekdanj, od te kapelice 2 gld. in od miloščine vsako leto tretji del, v poravnem znesku po 4 gld. V pričbo tega, da sta te dve listini istobesedni ste potrjeni z pečatom višje tukajšnje duhovne oblasti in s pečatom plemščine Teharske. Eden izvod te listine se je dostavil tukajšnji preč. duhovni oblasti, drugi izvod pa

se je shranil pri sodišču. Tako se je zgodilo dvajsetega dne mesca grudna leta 1669.

Ustanovnico, kakor je gori napisana, sem jaz podpisani upravnik župnije Teharje ex autorisato ordinari (pooblaščenec duhovne nadoblasti) potrdil in odobril. Pisano v Zatičini, dne 16. ržnega cveta 1700. Antonius opat in nadduhovnik v Zatični (Župn. arh.).

V bližini teharski sta imeli samo gosposčini Novocelje in Rifnik taki kapelici z duhovnim dovoljenjem, da se je opravljala v njih javno sv. maša.

O tem, kar sem dosedaj povedal, mi je bila naloga dokazati, da sta bila le osamosvojena grofa Celjska, Friderik II. in Urh II., ki sta podelila plemstvo Teharjanom. V tem delu pa se preiskuje, kateri razlogi so napotili grofe Celjske, da so odlikovali celo vas s plemskim dostojanstvom. Označil sem tudi, kako je nastala plemščina Teharska s svojimi pravicami itd.

Zagovor:

Da podam današnjemu zarodu, osobito pa Teharjanom in vsem onim, ki so do leta 1848. še bili podložniki plemščine Teharske in še današnji spadajo pod Teharje, da jim podam vestno spomenico, zdela se mi je času primerno,

bo tako, kakor je, dokler bomo mi potrpežljivi oslički, da se bomo pustili od vsakogar obdelovati.

Skrajni čas je, da se znebimo tiste obzirnosti proti vladi v političnem in proti Nemcem ter Italijanom v narodnem oziru. Proč s komplimenti, „šilo za ognjilo, neljubo za nedrago!“ To bi bila naša rešitev. Če smo kakor pohlevne ovčice, se nas ne bo nihče bal. Bodimo, kakor severni bratje Čehi svoj čas! Pokažimo, da nas je sicer malo, a smo zato ljudje in da hočemo, da se z nami kot takimi ravna. Do te rešilne poti nas more dovesti jedino le sloga in jeklena vztrajnost v narodnem boju.

V drugem slučaju, če bi namreč pomagali Slovenci dognati pogodbo z Mažari, nimamo tudi nič upanja na zboljšanje. Rogali se nam bodo vsi po vrsti, ako se prej neodločno ne zmenimo, za kaj sme Badeni pričakovati naših glasov.

Učimo se ruski!

Največja in najmočnejša svetovna država je Rusko, država naših krvnih bratov Slovanov. Ako se že v obče o Slovanih sme trditi, da se nam bliža boljša doba, da moramo prav naravnim potem pričakovati srečnejšega socialnega stanja, da smemo smelo klicati: bodočnost je naša! tedaj so take nade povsem opravičene glede Rusije že sedaj. Ni še dolgo, da so si nemški narodi šteli v najstrastnejšo zabavo obdelovati in zasmehovati rusko duševno okornost ter zbijati o njih v svojem sovraštvu do slovanstva in v splošni škodoželjnosti gorostasne izmišljene dovtipa. To sedaj pač premišljeno opuščajo, ko vidijo, da se orjaška Rusija celo nič ne briga za tako slabotne napade, temveč le pomilovalno gleda pod noge tega razposajenega nemškega pritlikovca. Opustili so nevspešno obljajanje, uvidevši, da se vrši z mogočno Rusijo oni naravni proces, kateri jo silnih korakov prav kmalu dovede na stališče svetovne nadvlade, a ne le nadvlade gmotne, fizične, nego tudi duševne moči.

Splošna kultura in duševne sile razprostirale so se v zgodovini narodov od zapada proti izhodu a vrnejo se svojedobno isto pot nazaj liki morskemu naraščanju in padanju. Zahodne države se bodo kmalu, oziroma so se že preživele. Med tem ko tedaj te zavživajo večerjo svetovne kulture, da se na to vležejo k dolgotrajnemu počitku, vstaja pa orjaška Rusija, preteguje svoje silne ude, ter se loteva velikanskih del z vso močjo, z mladeniško navdušenostjo.

Ni se nam bilo ostalim njihovim krvnim bratom dolgo premišljati, takoj smo se odločili, da na strani mogočne Rusije i mi Slovani trdno upamo doseči vrhunec duševne omike in duševne samostojnosti, kar od preživljene Nemčije ali gmotno in duševno propale Italije nikdar dobiti ne moremo.

oživiti edino pravo in resnično zgodovino plemščine Teharske.

Onim tujcem pa, ki so v novejšem času postali člani naše občine, da so na krivem poti, če se dajo poučevati po praznem govorenju takih ljudi, ki o nekdanji plemščini ničesar ne vedo; če mislijo, da je moči samemu zanikanju ob veljavo in pri mladini v pozabo spraviti pristno zgodovino teharskih plemičev in njihovih poverjenih pravic.

Knjižnice in arhivi bodo se v zgodovinska dejstva branili še tisoča let za nami.

Kdor me pa more o tem, kar sem povedal dosedaj, na podlagi pristnih virov bolje podučiti, mu bom jako hvaležen. Jaz nisem človek, ki bi se ne hotel dati poučiti, in rad odstopim od svojih, po zgodovinskih dejstvih izrečenih trditvah takoj, ko me kdo drugi na podlagi zgodovinskih virov s čim boljšim pouči. Do tedaj pa smatram navedeno gradivo kot neovrženo resnico. Po svoji starosti, 82 let se spominjam na izjave starih mož in sega tedaj moj spomin nazaj najmanj 120 let ustnega poročila.

IV.

Uprava teharske plemščine.

Sedaj še mi je navesti najvažnejše iz uprave plemščine Teharske v starih časih. Naj-

Pa tudi gmotna nadvlada velike Rusije obeta po celi Evropi in Aziji imeti kmalu svoje žezlo. Ni treba preroškega duha, da se to uvidi, vsaj Nemci, Francozi, Angleži i. dr. do sedaj prevladajoči narodi, spoznali so že mogočno bodočnost Rusije, za kar se splošno pridno učijo ruskega jezika, gotovo ne iz zgolj navdušenosti do Rusov. Znanje ruskega jezika, ki je že sedaj pri svetovnem prometu jako važnega pomena, zahtevalo se bo od leta lo leta nujnejše. Ako pa se drugi narodi iz gnotnega dobičkarstva učijo tega jezika, koliko večja potreba je to za nas Slovence i v duševnem pomenu, v dosego vseslovske vzajemnosti.

Z radostjo pozdravljamo z bok tega na Dunaju ustanovljeno društvo za učenje ruščine, koje nam je poslalo naslednji poziv:

„Ruska znanost ima ne le v slovenski, temveč tudi v svetovni kulturi jedno prvih mest. Znanje ruskega jezika javlja se toraj najboljšim sredstvom za pridobljenje višjega naobrazovanja, in ako pripoznavajo potrebo ruskega jezika Francozi, Nemci, Angleži in drugi kulturni narodi, predstavlja se za Slované in za vsakega iz med slovanskih narodov posebe naučenje ruskega jezika naravnost neobhodnim.

Kot jezik z bogato literaturo najštevilnejšega in najsilnejšega iz slovanskih narodov ima ruski jezik za seboj svojstva, da postane obči jezik vzajemnega razumljenja Slovanov med seboj in mogočen sunec njih duševnega zjedinenja. Seznanjenja s proizvodi ruskega duha more le blagodejno kazati se na domačih literaturah pojedinih slovanskih narodov. V ruski misli, idoč s slovanskega iztoka se vsekakor prerodi starajoči se zapad.

No izučanja ruskega jezika ni treba želeti le z idealnega stališča, ne le radi tega, da bi se naslajali s prekrasnim ruskim govorom, z deli ruskih genijev ter oduševljali se z vzletom ruske misli, temveč radi tega, ker se kaže za potrebo praktičnega življenja. Z rasenjem politiške mogočnosti ruskega naroda stopa ruska trgovina in ruski obrt v borbo z drugimi narodi ter podreja svojemu vplivu in gospodarstvu najbliže pa najoddaljeneje dežele zemeljskega površja.

Jezik, katerega etnografska last se razprostira od Visloka do Urala in Kavkaza, katerega gospodstvo seza do Vladinostoka, ta jezik ima visok kulturni pomen sedaj in v bodočem.

Gledé na to občo važnost ruskega jezika osnoval se je na Dunaju odbor, s ciljem, vstvariti „Kružok ljubiteljev ruskavo jazyka v Věně“

Obči zbor se je snižel 19. okt. t. l. u. št. v restavraciji Richterjevi III. Rennweg 1, ob 8. uri zvečer.

Prvi literaturni-muzikalni večer krožka pa je bil 24. oktobra t. l. v dvorani „Ressource“ I. Reichsrathstrasse 3.

Na Dunaju, meseca oktobra 1897.

Od začasnega odbora.“

večji pogrešek, ki so ga zakrivali teharski plemiči, je bil ta, da so odnehali od pravice, voliti sodnika in starešine le iz svoje sredine; (kajti po besedah glavnega, po nadvojvodu Karolu pred 319 leti potrjenega urbarja, se je imela vršiti volitev sodnika in starešin na sledeči način: „Plemiči si volijo od nekdanj vsako leto sodnika, ki je več in zmogel takemu poslu ter morajo v potrdilo dati njegovo izvolitev deželnemu namestniku v Celje. Ravnotako imenujejo plemiči po isti pravici kot starešine in svetovalce štiri sosedo, kateri so za vse posle sodnikove sposobni in stalni. Soditi ima med njimi pravico sodnik in sicer soditi vse zmote in prepire razun zločinov. Na njegovo sodbo gre pritožba na deželnega namestnika v Celji. Sodniku rabi tudi posebni pečat, s katerim pečati vse sodnijske reči, pogodbe in listine o zemljiščih, vendar le v soglasju z namestnikom v Celji.“

Plemiči so že 10. velikega travna 1755 izvolili Celjana Eisenhuta za starešino, in pozneje dne 7. prosinca 1762 tudi Celjana Jožefa Stamerja, in so njima dali za to službo pravico do pogoščenja zemljknižno zavarovati v deželni knjigi na zemljišča plemščine Teharske. Ali je bilo to goščanje določeno za vse dni ali samo za uradne dneve, ne morem povedati, ker nisem

Nadjati se je, da bo prebudil priobčeni poziv marsikaterega narodnjaka tudi izven dunajske prestolice, da se potom samouka popriime ruske slovnice, a to tembolj, ker izidejo v kratkem za ta pouk primerne slovenske knjige.

Da bi nam kedaj vlada priskrbela pouk v ruščini kot obvezni predmet naših šol, se pač ni nadjati, da si je že tudi zastarela tista zlobnost naših nasprotnikov, ki je pritisnila vsakemu rodoljubu pečat panslavista in veleizdajalca, kateri si je drznil za rusko duševno prosveto pobriniti se, a panslavist je bil po izjavi rajnega Trstenjaka za one dobe „prvi za hudičem“.

Nikdo nam ne bo delal ovire, ako se hočemo s pomočjo učenja ruskega jezika temu svetovno-mogočnemu bratskemu narodu duševno bližati se, za čivkanje nemških ščenet se pač i mi ne bomo brigali dosta.

Celjske novice.

(Vabilo) Čestiti p. n. udje podpornega društva za uboge učence c. kr. samost. gimnazijskih razredov, vabijo se uljudno na redno občno zborovanje dne 30. oktobra t. l. ob dveh popoldne. Šolske ulice št. 21. Glowački, predsednik.

(Učiteljsko zborovanje) Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj ima v torek, dne 2. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne v deški okoliški šoli v Celji svoj mesečni zbor, z vspešdom: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. „O načrtu novih disciplinarnih postav“, govori g. J. Schmoranzer. 5. Poročilo o skupščini „Štjarske učiteljske zaveze“, poroča g. Schmoranzer. 6. Iz vprašalne škrinjice. 7. Nasveti.

(Poročil se jè) g. Ivan Rebek, hišni posestnik in ključarski mojster v Celji, z gospodično Josipino Živortnik.

(Bliža se spet vseh vernih duš dan.) V Ljubljani se je udomačila lepa navada, da zapojejo pevci na pokopališču o določeni uri dve ali tri žalostinke. Najbrže bi tudi tukaj naši pevci dragę volje to storili, ker gotovo počivajo že nekateri njihovi znanci in prijatelji pod hladno zemljo. Veselilo bi nas, ko bi slovensko pevsko društvo že letos storilo začetek. Z obžalovanjem moramo pri tej priliki tudi omeniti, da je grob našega občespoštovanega, prijatelja, umrlega učitelja Boštjana Kregarja, zelo zapuščen. Niti priprost lesen križ ne stoji na njegovi gomili. Stroški za priprost železen križ ali kamen s kratkim napisom bili bi prav mali. Mi priporočamo, da se učiteljstvo celjske okoličanske šole ali „Učiteljsko društvo za celjski okraj“ poprime te misli. Tudi njegovi drugi celjski prijatelji bodo radi pripomogli. Treba je le, da se hitro ustanovi odbor in začno nabirati doneski.

(„Celjsko pevsko društvo“) naznanja vsem svojim izvršujočim članom, da so se redne pevske vaje zopet pričele ter se iste vrše kakor poprej vsaki torek in petek ob 8. uri zvečer v prostorih celjske čitalnice v „Narodnem domu“.

sam čital listine, ampak samo vknjižbo. Še pozneje je bil Celjan gospod Senica, oče mesarja Senica, v sedajnih Kolodvorskih ulicah, izvoljen za starešino Teharski. Proti koncu 17. stoletja je neki gospod Virgil Holzbauer sodni upravitelj te imovine. V tem času se je napravilo in za gospodarilo 4446 glđ. 88 kr. sirotinskega denarja, za katerega je moral jamčiti odgovorni upravitelj. Gospod Franc Anton pl. Firnberg je posodil upravitelju to svoto proti petletnemu plačilu, pa samo s tem pogojem, da so se takratni nadsodnik gospod Gorišek, po domače Majhenšek in starešina Ivan Zupanc in Martin Mravljak, nerazdeljno zavezali, dati mu za gornjo svoto poroško listino urada teharske plemščine in zastaviti mu gosposčinske davke in vknjižiti to listino v deželni zemljiški knjigi na zemljišče teharske plemščine. Tako se je zgodilo v svetovalnici teharske plemščine dne 1. prosinca 1795.

Tako slabo gospodarstvo je bilo le zato mogoče, ker so se vsiljevali tuji slojevi iz Celja. Pa to še ni bilo zadosti, da bi se Teharjani spametovali, ker so pri poznejših volitvah zopet volili podložnike iz okolice kot starešine in celo nemškega upravitelja. Obravnave so se vršile vedno v slovenskem jeziku, zapisovalo pa se je v zapisnik vse samo v nemščini. Upravitelj je

Iz posebne prijaznosti prevzel je vodstvo petja g. dr. Ravnihar. Ker je potreba za prihodnje naše nastope, da so vaje redno in točno obiskane, prosi odbor vse člane, da blagovolijo to upoštevati ter redno k vajam zahajati. Tudi ne člani, ki so prijatelji lepe slovenske pesni, se ujudno vabijo, da pristopijo društvu kot izvršujoči člani ter javijo svoj pristop društvenemu vodstvu.

(Zgraditelj „Narodnega doma“ v Celji) g. J. Vladimir Hrasky, deželni inženjer kranjski, imenovan je profesorjem na češki tehniki v Pragi. Vsi štajerski, osobito pa mi celjski Slovenci radujemo se na tem izvanrednem odlikovanju našega odličnega češkega brata. Saj nam je zgradil prekrasno stavbo v Celji, koji je med Trstom in Dunajem težko najti slične. Kakor se sveti umetnega stavbenika ime na mramorni plošči v zlatih črkah v našem „Narodnem domu“, prav tako mi i mi brezpogojno hranimo časten in hvaležen spomin, bratskemu možu umetniku, ki se je ves čas svojega bivanja v naši sredini toli zanimal za našo narodnost ter se nam v kratkem času tako primilil, da smo ga že naravnost svojim šteli. Nadejamo se, da bo ta naš ponos se tudi v svoji domovini često spominjal nas slovenskih pobratimov.

(Budalost nad budalost) uganjajo celjski domišljivi „Germani“. Založili so dopisnice zloglasnega kričača Wolfa z njegovo podobo, stoječo za — mejnim plotom. Razsodnost pač ne bi delala reklamo za enako ničlo, ki bi pač spadala na streho parlamentarne palače — za klopotec, nikakor pa ne v njene sobane. Celjanom bi sicer ne zamerili, ko bi si omislili dopisnice z „Lojzekovo“ sliko, cenili bi s tem vsaj njega zasluge za pometanje mestnega tlaka; Wolf še niti tega ni storil — pač, doprinesel je jedno žrtvo — rešil je jednega celjskega očeta njegove hčere, kar je po njihovih mislih vsekakor vredno reklame za navdušenje posnemalcev.

(Negotovost dvojezičnega gimnazija v Celju) škodovala je temu zavodu v tekočem šolskem letu prav občutljivo. Tako je vstopilo v I. razred dvojezičnega gimnazija v Mariboru 20 učencev iz celjskega in breškega okraja, da si bi imeli v Celje mnogo bližje in ceneje, a stariši si niso upali svoje sinove v „začasne“ razrede v Celje poslati. A tudi od učencev, kateri so lansko leto na prvih dveh razredih tega našega zavoda z dobrim vspehom dovršili, ni se več vrnilo v II. razred 9, v tretji pa 6. Vsi ti zapustili so naš zavod v strahu, da bi se omarhujoči gimnazij ne bi naenkrat ustavil; vstopili so rajši v mariborski ali ljubljanski gimnazij. Ko bi se bili ti učenci na naš gimnazij vrnili ter bi tudi oni novo vstopivši v mariborske razrede iz celjskega in breškega okraja bili pri nas vstopili, imel bi I. razred 69 (mesto 49) dijakov, II. razred 37 (mesto 28), III. razred 47 (mesto 41). Saj pa tudi ni zameriti ne starišem, ne

učencem, ako se ne morejo do cela ogreti za zavod, čegar obstoj se tako guga. Ne spremeni li se razmerje v kratkem, bati se je, da se s prihodnjim letom to število še znatno skróči.

(Slavno celjsko nemštvo.) Kaki Nemci živijo v Celji in koliko je vredna njih nemščina, kaže najbolje pismo pristnega celjskega Germana, jednega onih, ki se štejejo za čistokrvne Nemce. — „Herrn Valentin Accetto Laibach Bei Ihrer sonntägigen Jagd, wollten Sie meinen 2 1/2 Monate alten Hund niederschossen und nur durch den Umstand, dass mein Polier den Hund auf den Arm nahm, unterliessen Sie es, entgegen ich Ihnen? 1.) Haben Sie nie mehr meinen Grund & Boden zu betreten, da es ein Fabriksunternehmen ist, und deshalb von der Jagd wefällt. 2. Habe ich Sie bei der Bezirkshauptmannschaft sowie beim st. d. Bezirksgericht angezeigt. 3. Kostet der Hund wenn, Sie ihm niederschossen oder nur anschiessen 150 fl sage Hundertfünfzig hld. Mein Ziegelofen ist ein Fabriksunternehmen wozu auch die Plätze sowie der Lehm Boden dazu gehört, 300 Mtr dürfen Sie von mein bewohnten Orte nicht schiessen und lt Jagdgesetz auch nur in weiterer Entfernung prakierende Hunde. Dies zu Ihrer Richtschnur L. ziegelwerk.“ — Iz tega pisma se vidi, da se ne da nič prisiliti. V družini, ki je raste in zorel pisec tega pisma, je vse nemško, hudo nemško, in slovenska kri se vendar ne da utajiti, kri, ki obkrožuje vse krog in krog. Če pa pri mestjanu nemška šola nič ne doseže, koliko bolj je nezmisel mučiti kmečko deco z brozgo, ki je le v kvar in škodo. Na tem se „špegelj“ nemško Celje!

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovne spremembe.) Proštom v Ptuj je imenovan dekan v Jarenini, preč. gosp. Jos. Fleck. Prestavljeni so č. g. kapelani: Ivan Čemažar od Sv. Lenarta v Slov. goricah v Rajhenburg, Gašpar Zernko iz Rajhenburga k Sv. Lenartu v Slov. Goricah, Anton Kovačič iz Št. Jurja na Ščavnici k Mali Nedelji in Alojzij Vojsk od Male Nedelje k Spodnji Sv. Kungoti. Gvardijan oo. frančiškanov v Mariboru P. Kalistus Heric obhajal je v nedeljo dne 24. t. m. 25letnico mašništva. Jubilant stekel si je s zidanjem odotne cerkve nepozabnih zaslug.

(Učiteljske spremembe.) Imenovani so: G. Karol Marschitz, nadučitelj pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. učiteljem-voditeljem na novo ustanovljeni šoli v Letušu pri Braslovčah, g. Jožef Čeh, podučitelj pri Sv. Andražu v Slov. gor. pa nadučiteljem pri Sv. Jerneju pri Poličanah. Gspdč. Antonija Rott, učiteljica pri Stari cerkvi na Kočevskem, pride za učiteljico v Dobje pri Kalobji, za podučiteljico pa prideti na to šolo gđč. Emilija Manzoni iz Gorice in Marjeta Žele iz Tohnina. Na novo so še nameščeni abiturijenti oziroma abiturijentke, kakor gđč. Marija Knittl iz Beljaka za podučiteljico v Ščavniški dolini, Ernestina Zaff iz Ljubljane za suplentinjo v Kostrivnici (mesto bolnega učitelja g. Janeza Brinšeka, ki ima dopust), gosp. Jožef Klemenčič za podučitelja pri Sv. Antonu v Slov. gor. in Jožef Kos za podučitelja pri Mariji Snežni. Suplentinjam sta nastavljeni učiteljici ženskih ročnih del gospici Roza Hribar pri Sv. Lenartu blizu Ormoža in Ana Šampri na Selah. Gospod Ivan Verdot, suplent v Žrečah pa pride na enako mesto v Žitale.

(Odlikovanje.) Cesar je podelil g. dr. Benjamin Ipavicu, zdravniku v Gradcu in člisanemu slovenskemu skladatelju, zlati zaslužni križec s krono.

(Imenovanje.) Deželno nadsodišče za Štajersko, Koroško in Kranjsko v Gradcu imenovalo je v svojem področju naslednje gospode pravne praktikante avskultantom: Adolf Martin, Rudolf pl. Arvay, Fran Pompe, Robert Lederer, Aleks. Hauber, Oto Englhofer, Valentin Flerin, Friderik Byloff, Teodor vitez Neubauer-Brandhausen, Maks Pietsch, Herman Wenig, Ludvik Schuster, Karl Rogozinski, Franc Peitler, Franc Leeb, Rudolf Sterle, Jožef Tekavčič, Karl Matzner, Jožef Dijak, Herman Hörner pl. Roithberg in Gustav Gallé.

(V pokoj je stopil) dvorni svetnik v naučnem ministerstvu, g. Matija Wretschko, jurklosterski rojak, ki je spisal razne knjige o rastlinstvu.

(V Žalcu) se snuje društvo „Kmetijska za druga“, kojega namen bo, na podlagi postavnih pravil posredovati pri kupovanji in prodaji vseh strok poljedelstva proti 2% proviziji. Priskrbovati svojim udom ceno in dobro seme, plemensko živino, umna gnojila, poljedelsko orodje, praktični i teoretični poduk v kmetijstvu, posojila za nizke obresti, priskrbeti svojim udom za njih poljedelske, živinorejske in vinorejske pridelke dobre in poštene kupce itd. Sploh bo delovala „zadruga“ na postavni poti na to, da se otme poljedelec pogina ter dospe do boljše bodočnosti. Osnovno glavno zborovanje se vrši v nedeljo dne 31. oktobra t. l. popoldne ob 3. uri v dvorani Hausenbihlerjeve gostilne v Žalcu, kamor se vsi kmetovalci in prijatelji kmetijstva prijazno vabijo z prošnjo, tudi druge kmetovalce sabo pripeljati.

(Za zgraditev železnice Velenje-Spodnji-Dravograd) ter Volšberg-Zeltweg osnovala se je dne 19. t. m. na Dunaju delniška družba.

(Promoviran) je bil pretečeni teden na graškem vseučilišču doktorjem modroslovja g. Fr. Ilešič, učitelj na gimnaziju v Kranji.

(Smrten padec.) Dne 16. t. m. padla je v Poleni pri Konjicah 70letna Marjeta Gangl iz podstrešja svoje kočje po lestvi ter obležala mrtva.

(V konjiški okolici) padala je dne 20. t. m. med močno nevihto debela toča, ki pa ni imela

dobival posebno plačo, služba sodnika in starešinstva pa je bila častna služba. Plača za to službo je bila po stari šegi pojedina vsaki uradni dan, vsaki ponedeljek, ktere pojedine se je smel vdeležiti tudi vsak teharski posestnik in ktera je mnogokrat trajala pozno v noč. Tudi izvan teharski znamenitnejši posestniki so bili k tej pojedini povabljeni. Na tak način se je porabila večina dohodkov plemščine. (Če je pa v denar niti pošel denar, pa se je povišala pisnina pri pogodbah in zapuščinskih obravnavah). Te pojedine so se najbrž uvedle že onega časa, ko se niso več oddajali davki v denarju in pridelkih namestniku v Celji. Vsekako pa je dalo tako nezaračunjeno oskrbovanje sodnikom in starešinom najmanje posla. Kajti, če bi bili prihranili večje svote, morali bi jih razdeliti teharskim posestnikom. Zato je bila njihova korist, če so vse kar sproti porabili in če so živeli z podložniki, in posebno s teharskimi veljaki v miru in prijateljstvu. Umeli so pri čaši dobrega vinca zatreči vsak upor, in tako je prišlo, da so isti sodniki in starešine dolga leta neprenehoma opravljali svojo službo.

Načelo sodnika in starešinstva je bilo to, da so z izvanteharskimi podložniki in z domačini Teharjani popolnoma enako ravnali in postopali. S tem pa se je izgubil vsak razloček

med teharskimi plemiči in njihovimi podložniki iz sosednjih vasij v teku časa, tako, da se je polagoma utrdilo mnenje, da spadajo tudi sosednje izvanteharske vasi k teharski plemščini in da so njene solastnice. Pravih zgodovinskih razmer nikdo ni poznal, in tudi duhovščina ni bila na pravi poti, ker je tu in tam v krstno knjigo kakega novorojenca iz ktere sosedne vasi vpisala kot teharskega plemiča.

In v tej veri je rasla mladina, zaradi česar se ni čuditi, če je bil mnogokteri kmet iz okolice že iz mlada uverjen o tem mnenju. Tudi jaz sem bil v mladih letih tega mnenja, ter sem se vedno podpisal s pristavkom „plemič teharski“. Še le ko sem v poznejših letih kot dijak spoznal, kaj plemščina prav za prav pomeni in kako se pridobi, sem popustil to mnenje, da sem rojen teharski plemič, ker je moj oče bil za mojega rojstva še posestnik v Štorah in je tedaj v onem času bil še podložnik tej gosposčini.

O pristnosti teharskih plemičev se dandanes ne da več mnogo govoriti, ker se ob svojem času ni nikdo domislil, da bi sestavil rodovnik vseh Teharjanov ter ga nadaljeval. Ali kaj pomaga ime brez sredstev, ker je Teharjanom nedostajalo potrebne izobrazbe, in tako je tudi izostal rodovnik.

Za nekatere osebe bi bilo še danes mogoče dokazati, da so zares potomci onih prastarišev, kateri so bili ob svojem času še pristno-plemeniti, ker se da dokazati, da do časov Marije Terezije teharski plemiči niso trpeli, da bi kak moški iz drugega kraja nakupil si v Teharji kako zemljišče, ali da bi se smel kak neplemič priženiti v Teharje. Zatorej so bili do časa okoli srede 17. stoletja vsi člani teharskih rodov in še plemeniti. Še žive možje, katerih prastariši so bili pravi domačini v onem času. To so Resniki, katerih potomec je bil pok. vitez Resinger v Celji; današnja rodovina Andreja Ostrožnika, Gorišeka, kateri imate še iz nenapominanih časov isto rodbinsko in hišno domače ime; drugi Goriški z domačim imenom Majhenšek, katerih praded je bil lastnik kmetijskega posestva, tedanje lastnine gosp. H. Engel in je bil proti koncu sodnik v Teharjih, in še nekateri drugi. Teharsko selo kot tako je ter se imenuje v zgodovini vedno teharska plemščina. Vsakočasni posestniki so tedaj pravopравни dedni nasledniki onih prastarišev, katerih nedotakljiva lastnina je bila gosposčina z vsemi občinskimi posestvi, svoboščinskimi predpraviškimi znaki in vsemi zgodovinskimi znamenji.

(Dalje prih.)

posebne škode učiniti, ker so že bili vinogradi obrani.

(Na Zidanemmostu) obhajala se je ta teden 40letnica obstanka cementne tovarne, pri kateri priložnosti se je obdarovalo 5 najstarejših delavcev tega podjetja in sicer: Jurij Odisek, (40 let), Martin Benu (38 let), Aleks Peklar (29 let), Jožef Trebežnik (25 let) in Jožef Horjak (25 let). Gledé na izključno slovenske delavce tega podjetja, ni se zabranil slavnosti slovenski značaj, kar se sicer tako rado zgodi od tujih podjetnikov.

(Za slovenjegraški okraj) vršijo se ta teden volitve v okrajni zastop in sicer so volili v ponedeljek, dne 25. oktobra veleposestniki, a v soboto dne 30. oktobra volijo kmečke občine. Ako bo med Slovenci potrebne sloge in resnobe, kakor tirja tako važna stvar, nadjati se je resno, da bodo nemčurske rogovileže pošteno poparili.

(Slov. pevsko društvo v Ptujih) izvolilo si je pri glavnem zboru sledeči odbor: Predsednik: g. dr. Bela Stuhec, zdravnik; podpredsednik: g. dr. Tomaž Horvat, odvetnik; blagajnik: g. Ivan Kavkler, nadučitelj; tajnik: g. Miran Lorber, odvet. uradnik; arhivar: g. Josip Kosi, učitelj v Ptujih. Odborniki: gg. dr. Janko Bezjak, profesor v Mariboru, dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celji, Franc Orožen, profesor v Ljubljani, Franc Čeh, učitelj v Ljutomeru. Namestnikom: gg. Jan Sedláček, posojil. tajnik v Ptujih, Franc Podobnik, nadučitelj na Hajdini pri Ptujih. Revizorjem: gg. Josip Zelenik, profesor, Anton Gregorič, posojil. tajnik, Ferdo Skuhala, posojil. uradnik v Ptujih. Dohodkov bilo je do 17. oktobra 1897 999 gl. 52 kr., stroškov 765 gl. 46 kr., prebitka toraj 234 gl. 06 kr. Gospode poverjenike, kateri še udnine niso pobrali, prosimo iskreno, da to v kratkem store. Konečno izrekamo prisrčno zahvalo vsem gg. poverjenikom, ki so društvo v tekočem letu tako izdatno podpirali, da razpolaga blagajna vzlic temu, da se koncert ni vršil, čez gori omenjeni prebitek. Sosebno se zahvaljujemo g. dr. Schmidnigerju v Kamniku za veduščni dar 20 gl. Bog daj mnogo naslednikov. Iskreno zahvalo izrekamo dalje vsem slovenskim uredništvom, ki so brezplačno sprejemala društvena poročila. Apelujemo konečno na slovenski narod, da nas tudi v bodoče podpira, da zamre dospeti društvo na isto stopinjo, na kateri bi moralo stati. V to pomozi Bog. Odbor.

(Najden otrok.) Dne 23. t. m. našel je na travniku zunaj mesta Ptuj delavec Pečnik šest mesecev starega otroka. Otrok, katerega je mati nalašč tja položila, bil je gorko oblečen in povit ter imel nad seboj razpet dežnik, zraven njega ležalo je nekaj slakorja in kruha ter listič matere, pisan v dokaj pravilni slovenščini, glaseč se: „Ah, hudo je za materino srce svojo lastno kri zapustiti — hodi srečno — srečno moje drago dete, moje oči te ne bodo več videle. Ime: Zlata Kolarič — prosim vas, dragi ljudje, dajte ji strogo odgojo.“ Otroka vzel je dotični delavec k sebi ter je povsem zdrav. Za mater še niso zvedeli, po lističu soditi, nameravala je učiniti samomor.

(Himen.) Dne 24. t. m. se je poročil g. J. Janžekovič, trgovec pri Sv. Bolfenku na Kogu z gdč. Anko Černuša iz Šmarija.

(Pazite se sleparjev!) Pretečeni teden zaprla je policija v Mariboru tri, v duhovne preoblečene sleparje na brzozjavni poziv iz Trsta. Bili so to trije ogerski Židje, ki so se izdajali za kaldejske duhovne ter nabirali darove za neko novo cerkev sv. Jožeta v Mezopotamiji na Jutrovem, kojo jim je, kakor so tožili, Turek porušil. Ker so razun nekaj slovenščine, nemščine in italijanščine znali tudi za silo latinski ter imeli vse potne liste in osobne izkaze premeteno ponarejene, verjeli so jim celo po župniščih ter jih povsod radi sprejemali in prenočevali. Nasleparili so na ta način lepe svote po Kranjskem in Štajerskem ter jih pošiljali v domovino.

(Vihar in strela) Dne 20. t. m. bila je v mariborski okolici silna burja z gromom in bliskom. Med nevihto treščilo je v Teznu v hišo Baumana, vendar brez znatne škode.

(V Št. Lovrencu nad Mariborom) dogotovili so ravnokar krasno šolsko stavbo, kojo bodo dne 3. novembra t. l. svečano blagoslovili in otvorili.

(Iz Ribnice na vznožji Velike kape) Ni dolgo tega, kar je prinesla naša „Domovina“ neko poročilo o redkosti v naravi, da se je našel v Savinjski dolini jablanov cvet. Če se pa naleti na jablanov cvet na štiriletnem drevescu v Ribnici, 730 m nad morjem na vznožji Velike kape, kjer smo imeli že teden dni sneg, in kjer se že neti v sobah celi mesec vinotok, potem je toliko večja redkost narave.

Druge slovenske novice.

(Nemška nacionalna slavnost v — Ljubljani.) Torej: v nedeljo, 31. oktobra t. l. vršila se bo v ljubljanski kazini, potem v „Tonhalle“ in menda še kje — pangermanska slavnost „Südmarke“ ozir. ustanovna slavnost društva „Süddeutscher Sängerbund“. Take predrznosti bi človek, ki razmere na Kranjskem pozna, od nemške strani ne bil pričakoval. Da pa si upa par nemško nacionalnih elementov prirediti v slovenskem središču tako izzivajočo in za nas ponižajočo slavnost in zoper nas demonstrirati, — tu se vse neha! Naša dva dnevnikarja se spodtikata nad uradnim listom „Laib. Zeitg“, ker dela za nemško nacionalstvo reklamo itd., tega: zakaj si pa ljubljanski Nemci zadnja leta v Ljubljani vse mogoče uganjati upajo, nečeta vedeti. Daleč smo prišli z „respektom“, ki ga imajo ti Nemci pred nami!... Občinski svēt je z županom že storil svojo dolžnost, zdaj naj jo še — naša policija v nedeljo!

(Raznosti iz Ljubljane.) Iz Ljubljane nam poročajo: Hudo ščiplje po želodcu naših nemških nacionalcev in pa liberalcev — slovensko gledališče ter njega napredovanje od sezone do sezone; ker pa si drugje ne morejo dati duška svoji — jezi, maščujejo se v — nemških lažjivih listih! — To je pa najlepši dokaz, da nemštvo v Ljubljani pojema in se „steguje“, da pa se — če še životari — ima za to življenje zahvaliti le — slovenskim grošem kranjske hranilnice! — Konsorcij za zgradbo lokalne železnice Ljubljana Vrhnika, katerega člani so: ljubljanski župan Ivan Hribar (kot nač.) ter posestnika Lenarčič in Gruden, se bode zval: Akcijska družba lok. žel. Ljubljana Vrhnika s sedežem na Dunaji. Zgradba železnice se prične kmalu, kar je vsekako z veseljem pozdraviti.

(Uradni list kranjske deželne vlade) t. j. „Laibacher Zeitung“ je zadnji čas postala uprav nemško nacionalna in drzna. Dasi izhaja na stroške slovenskega kmeta (katerega se z židovsko dragimi inserati odira), prezira v svojih predalih prav izzivajoče zadeve in gibanje slovenskega naroda, in če kaj piše o teh zadevah, postavlja vse v zadnji kot, kot bi urednik Januschowsky in tvrdka Kleinmayer in Bamberg hotela — pljuvati na nas! Seveda, če bomo povsod le molčali in plazili, nas seveda nihče ne bo respektiral. Malo več radikalnosti bi menda vsaj ne škodovalo?!

(Imenovanja.) Višji štabni zdravnik v Gradcu g. dr. Artur vitez Wagner imenovan je zapovednikom ljubljanske garnizijske bolnice, katero mesto je imel do sedaj g. dr. Jos. Prehnal, ki pa je umirovljen.

(Požari) Dne 20. t. m. zgorela je v Rudniku hiša posestniku Bučarju, v Mali vasi pa je pogorel Pilnov hlev in sosedova hiša z gospodarskim poslopjem.

(Utonila je) dne 18. t. m. v Kamniku posestnica Marija Suhodolnik. Prala je na potoku, kar jo popade božjast, da pade na glavo v potok. Ker ni bilo nikogar v bližini, je utonila.

(Vlak utrgal glavo.) V Ratečah na Gorinjskem našel je dne 20. t. m. ondotni železniški čuvaj na tiru človeško truplo brez glave, ki pa je ležala zunaj tira. Ponesrečeni je 71letni Jakob Erlih. Bil je svojedobni „kantiner“ pri belopeških jezerih, a sedaj pa tako osirotel, da se je v strahu pred bedo po zimi raji usmrtil.

(Umrl je) č. g. Jožef Gerčar, župnik pri Sv. Trojici na Dolenjskem, dne 24. t. m. zadet po kapi.

(Shod županov.) Dne 17. t. m. vršilo se je v Krškem pod predsedstvom rajhenburškega župana gosp. Unschulda, posvetovanje županov 15 štajarskih in kranjskih občin. Obravnavali so važna vprašanja o živinczdravniških naredbah,

sosebno gledé zaustavljenega prometa s svinjami vsled kužnih bolezni. Na predlog in po narekovanju g. dr. Romiha, župana v Krškem, odposlala se je ministerstvu jako obširna in temeljito označena prošnja za polajhčavo zapora deželnih mej.

(Ustrelil se je) v Krškem, dne 21. t. m. sedlar Josip Pongrac na kegljišči neke gostilne.

(Umrl je) Anton Navratil, bivši belokranjski deželni poslanec v starosti 65 let pri svojem sorodniku v Tešanju v Bosni.

(Strela) vdarila je dne 20. vinotoka t. l. v neko hišo v Zapotoku in ubila domačo hčerko. Grom in strela skoraj istodobno s sneženo burjo znači res izvanredno leto.

(Osebna vest.) Okrožnim zdravnikom v Planini na Kranjskem imenovan je dosedajni zdravnik na praški kliniki, gospod dr. Karol Wisinger.

(Raz strehe padel) Na Gori pri Idriji padel je dne 19. t. m. 80 let stari krovec Pavel Miklavčič raz neke strehe ter se ubil.

(Pogorelo je) dne 22. t. m. v Pontablu 5 hiš. Kako je ogenj nastal ni znano.

(Umrl je v Kazazah na Koroškem) ondotni župnik č. g. Fr. Rup, 54 let star. Pokojni je jako dobro pisal, tako za Mohorjevo družbo in za „Mir“. Blag mu spomin.

(Na smrt na vislicah) obsodilo je celovško sodišče 46 let starega J. Stalekarja, doma iz Št. Martna pri Slov. Gradcu, zaradi umora.

(Cela vas pogorela.) Na Zgornjem Koroškem pogorela je vas Kamering. Rešili so le cerkev, šolo in župnišče.

(Orglarska šola v Celovcu) „Cecilijansko društvo“ otvori dne 8. novembra t. l. v Celovcu šolo za orglarje. Poduk se bo delil v dva oddelka; v prvem oddelku poučevalo se bo učence, ki so dovršili ljudske šole ter kažejo sposobnost za pouk v glasbi, v drugi oddelku pa se bo jemalo one, ki so že v glasbi toliko izvežbani, da igrajo na glasoviru ter sploh lahke preludije po sekiricah kakor tudi organiste, ki potrebujejo popolnega znanja. Pouk bo obsegal: 1. liturgijo, kolikor je je treba dirigentu, 2. zgodovino cerkvene glasbe, 3. igranje na glasoviru in orglah, 4. nauk o harmoniji, tako sicer, da se nauče učenci sami preludirati in mudulirati, 5. koralno in figuralno petje, 6. navajanje, kako je poučevati v petji. Pouk bo brezplačen, tudi glasbene instrumente (glasovir, harmoniko) priskrbi društvo. Za stanovanje in hrano je učencem samim skrbeti, vendar bo res potrebne tudi cecilijansko društvo podpiralo. Za vdeležitev poduka oglašiti se je takoj, t. j. do 31. vinotoka t. l.

(Slavnost odkritja nagrobnega spomenika) pokojnemu Dragotinu Martelancu, vrši se v soboto dne 30. oktobra 1897 v Barkovljah pri Trstu.

(Zoper Nabergojevo volitev), katero je tržaški mestni zastop ovrgel, šla je pritožba na namestništvo, ki je to volitev potrdilo, a tržaškim očetom poslalo primerno dolg nos. To pa je bilo tem premalo, pritožili so se v tej stvari na dunajsko državno sodišče, ki jim je še le poslalo grozno podaljšan nos, a Nabergoja opetno potrdilo. Sedaj bodo menda zadovoljni.

(Zaklal je) v Gorici dne 17. t. m. mizar Jožef Pavlin mesarja Spangherja.

(Otvorila se je) dne 17. t. m. železniška zveza med goriško postajo Červinjana in italijansko postajo St. Giorgio di Nogaro z vsemi italijansko-izdajalskimi slovesnostmi. Goriški Italijani so kar plesali veselja, da imajo „neposredno“ zvezo z materjo Italijo.

(Novo pošto) otvorili so z 1. novembrom t. l. v Zametu, v volovskem političnem okraju, ki bo imela vozopoštni promet v zvezi s pošt-nim uradom v Kastvu.

(V isterskem deželnem zboru) se je sprejel po pritisku italijanske večine nov davek, takozvana šolska taksa. Za ubožno ljudstvo ukrepa se na Dunaju o najnujnejših podporah, da se gladno ljudstvo obdrži vsaj pri življenju, a vladajoči Italijančiči snujejo doma na svojo roko nove davke.

(Odbor slovenskega akad. društva „Slovenije“ na Dunaji) izvoljen na I. občnem zboru dne 23. oktobra, sestavil se je za zimski tečaj sledeče: Predsednik: phil. Anton Jeršinovič.

Podpredsednik: iur. Fran Šuklje. Tajnik: phil. Ivan Merhar. Blagajnik: iur. Dragotin Dernovšek. Knjižničar: phil. Hinko Vodnik. Arhivar: iur. Alojzij Mesar. Gospodar: iur. Matej Marinček. Namestnika: iur. Ivan Lavrenčič in iur. Fran Vidmar.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor.) Ko nam je po preteku jednega tedna zopet poročati o državnem zboru in njegovem delovanju smo v zadregi, kaj naj omenimo, ki bi imelo tudi dejansko vrednost. Javimo le samo lahko, da so še pač naši poslanci na Dunaji ter še tudi vlečejo vedno redno po 6000 gld. na dan. To je pa tudi vse, ako nočemo posebe povdarjati nekaj preprirov in tajnih posvetovanj, koje so imeli razni klubi med saboj in z vlado. Poslanec Šuklje, ki je ostavil „slovansko-krščansko zvezo“ je osnoval svoj lastni klub, h kateremu pristopajo razni poslanci, ki se do sedaj niso marali priklopiti nobeni stranki. Nov klub se zove „Svobodna zveza“. Iz večine izstopi pa tudi najbrže v kratkem „nemška katoliška ljudska stranka“, ker se njenemu vodji Dipauliju nikakor ne posreči svoj posredovalni predlog o jezikovnem pomirjenju uresničiti. Saj pa je tudi res sumljivo jamčenje, da bi po njegovem načrtu se posrečilo dognati odvisnim in več ali manj pristranskim dež. zborom to, kar ne more državni parlament doseči pri vsem svojem ugledu in zakoniti moči. Pomislimo le, kaj bi bilo nam Slovincem pričakovati v tem oziru od štajerskega in isterskega deželnege zboru. Ako pa izstopi Dipaulijeva stranka iz desnice, razbije se najbrž tudi desnica. To je slutil brezdvomno predsednik zbornice dr. Kathrein, da se je dne 26. t. m. pismeno odpovedal časti zborničnega predsednika. Zavlada je vsled tega splošna vznemirjenost. Bati se je skoraj, da pridejo poslanci kmalu domov. A kaj bo s porečo nagodbo z Ogersko? Že se je bilo zadnje dni sklenilo nekako premirje med desnico in obstrukcijo, da ne bo ta vsaj dva dni nagajala, dokler se ne reši ta postavka; za to ljubav obljubiti pa je morala desnica nasprotno obstrukciji, da bo smela pozneje samovoljno gospodariti, da bo pustila 40 nemškim poslancem mlattiti prazno slamo o ministerskih obtožbah. Sicer pa si vlada dosedaj vkljub vsem tajnim dogovarjanjem ni pridobila za glasovanje ogerskega provizorija niti levica, ker ne more in ne sme ugoditi njeni zahtevi o odpravi jezikovnih naredb, niti cele desnice, ker noče obljubiti Jugoslovanom nikakega jamstva na nujne zahteve.

(Češko narodno šolstvo.) Češka „Matica šolska“ razpolaga čez tolike vsote radodarnih doneskov, da se Nemci uprav tresejo pred požrtvovalnostjo češko. Kaj je proti temu njihov jetični „šulferein!“ S začetkom tega šolskega leta vzdrževalo je to češko šolsko društvo 43 ljudskih šol z 115 razredi ter tolikimi učitelji; učencev je bilo 6859; nadalje 43 otroških vrtecov z 58 oddelki, 78 učiteljskimi osebami ter je bilo obiskujočih učencev 3520; vrh tega še 5 srednjih šol (gimnazij in realk) z 20 razredi, 49 učiteljev, 962 učenci. Podpiralo pa je društvo še mnogo drugih šol in zavodov, tako višjo obrtno šolo v Brnu i. dr. Država je prevzela od društva do sedaj dva gimnazija v svojo skrb, a 24 ljudskih šol prevzela je javna šolska uprava. Za svojega obstoja osnovalo je to blagodejno društvo 120 šol. Da, narodu, kateri ima tako blago srce in toliko smisla za narodni napredek, goditi se mora od dneva do dneva boljše.

(Na Hrvatskem) slavil se je dne 23. oktobra t. l. 50letni jubilej, odkar je proklicana hrvaščina državnim jezikom. Dne 23. oktobra 1847. leta je bilo, da se je po dolgotrajnem borjenju izrekel radostni razglas v saboru: „Na jedno-dušno željo vseh stanov trojedine Hrvatske uvede se hrvatski jezik za diplomatski, uradni in službeni v Dalmaciji, Hrvatski in Slavoniji“. Navdušenost naroda je bila tedaj nepresežna. Zadel je v saboru tisočeren vzklic hvaležnosti, sipali so cvetice in pesmice. V tej doseg posebnosti zaslužnim možem, kakor je bil saborski predsednik baron Ljudevit Budekovič in poročevalec Ivan Kukuljevič Sakcinski, prirejali so burne ovacije, bakljade itd. Narodna zavest Hrvatov znala pa si je iz strahu, da se ne upelje mažarski jezik

uradnim, že l. 1805. si izprositi poseben cesarski zakon, vsled katerega je do l. 1847 veljal uradnim jezikom latinski. Pred 50 leti pa so storili bratje Hrvatje zmagovit korak k poznejši prosveti. Veljava hrvatskega uradnega jezika potrdila in popolnila pa je še posebno nagoda leta 1868. sklenjena z Ogersko.

(Ogerski državni zbor) so z 26. oktobrom pretrgali do 3. novembra t. l.

(V ogerskem državnem zboru) krožijo najrazličnejša mnenja, kako stališče bo zavzemati ogerski vladi, ako se v avstrijskem parlamentu ne dožene nagodbeni provizorij. Banffy je mnenja, da se tudi v tem slučaju naj ne prenehajo vse zveze z Avstrijo, temveč naj ostane skupna vojska in zunanje zadeve, med tem ko bi bile trgovinske, carinske in bančne zadeve, katere zadeva ta provizorij, povsem ločene ter bi bila vsaka državna polovica samostalna. Osnuje naj se zakon, po katerem bi se v ogerskem zboru razpravljale samostojno vse zadeve, katere je dosedaj reševala ogerska zbornica. Ministra zunanjih zadev zastopal naj bi ministerski predsednik baron Banffy, državnega vojnega ministra pa domobranski minister Fejervary. Stem v nasprotju pa je prekucuška stranka Ferencz Kossutha, ki tirja, naj se splošna zmešnjava v avstrijskem parlamentu izkoristi v lastni dobiček ter se odpove Avstriji vsaka obvezna moč na Ogersko. Baron Banffy odgovoril je tej stranki, da bi bilo neodpustno iz sedanjih homatij zahtevati popolno neodvisnost od države, s katero jih trajno veže pragmatična sankcija in zakon iz leta 1867. Prizadevati si je temveč, da v Avstriji obstoji trdno ustavno življenje. V skrajnosti pa so Mažari itak opravičeni na podlagi § 68 zakona iz leta 1867 zvezo z Avstrijo pretrgati. Avstriji se je tega razdvoja gotovo manj bati nego ogerski polovici, kajti mi bi ne imeli kaj zgubiti, pač pa bi bili rešeni za vselej tujih bremen.

Ogled po širnem svetu.

(Novo ministerstvo v Srbiji.) Ministerstvo radikalca Simiča je odstopilo. Kralj Aleksander je takoj lastnoročno pisal svojemu poslancu na turškem dvoru, dr. Vladanu Gjorgjeviču ter mu poveril sestavo novega ministerstva. Gjorgjeviču se je to tudi kmalu posrečilo. Novi ministri pripadajo naprednjakom in neodvisni stranki. Sestava kabineta je ta-le: Ministerski predsednik in minister zunanjih zadev: dr. Vladan Gjorgjevič, minister notranjih zadev: Andonovič, finančni minister: bivši naučni minister Popović, trgovinski minister: profesor višje šole v Belgradu Lozanić, pravosodni minister: Kosta Kristić, sin bivšega ministerskega predsednika, naučni minister pa višješolski profesor Andrej Gjorgjevič. Vojno ministerstvo ter ministerstvo za javna dela prevzela sta aktivna polkovnika Vuković in Atanacković. Bode-li to ministerstvo srečnejše nego odstopivše ni mogoče prerokovati, dokler bo živel bivši kralj Milan na kraljevem dvoru ter se še vedno vtikal v vladarske zadeve; dvem gospodarjem pa tudi nobeno ministerstvo služiti ne more.

(Ruski car Nikolaj) bival je zadnje dni s svojo soprogo v Darmstadt na Nemškem, kjer so ga obiskali razni vladarji in visoki dvorni dostojanstveniki: knez Niko črnogorski, nemški cesar, princ Battenberški i. dr. Splošno začudenje pa je obudilo, da ni maral sprejeti badenskega nadvojvoda in njegovo soprogo, hčer bivšega cesarja Viljema I., temveč se izrazil, da nima na razpolago časa. K temu mora imeti car zelo važne vzroke, katere si strmeči svet ne vé tolmačiti. Pokazal pa je svojo pravo slovansko odkritosrčnost, da rajši koga nemilo zavrne, nego bi hlinil prisiljeno prijaznost.

(Nesloga v Nemčiji.) Ta napaka se sicer rada edino nam Slovanom predbaciva, a cvete pa tudi bujno med „popolnimi“ Nemci in to v najvišjih krogih. Izišla so namreč pisma bivšega bavarskega kralja Ludovika II., sorodnika naše cesarice, v kojih se bridko pritožuje nad brezobzirnostjo nemške vladarske dinastije in nad njenim stremljenjem za nadvlado. Že za svojega življenja ni se nikoli bal prav žarke izustiti o nemškem cesarstvu, da si je tudi sam bil od njega odvisen in temu cesarstvu podrejen. Zatr-

juje se, da ga je sovraštvo in jeza, ker ni smel svojim čustvom v tem oziru zadostno duška dati, gnalo v samovoljno smrt. Njegova država podedovala je po njem isto zavist do Nemčije, koje še sedaj priobčeni spisi množijo.

(V Italiji) imajo strašanske povodni, a to skoraj na vseh krajih dežele. Voda napravlja neizmerno škode ter še vedno narašča. Razun tega da je vničila vse nasade po poljih, razdajala hiše, nasipe in mostove, zahtevala je že dosedaj mnogo človeških žrtev.

(V grško-turški vojski) padlo je na grški strani 283 pešcev, ranjenih je bilo 1082, pri gorskih oddelkih je mrtvih 60, ranjenih 239, pri konjških in tehničnih četah je ubitih 52, ranjenih 233. Italijanskih garibaldijencev so ubili Turki 13 ranili pa 48 — govori se, da vsi na hrbtu ker niso dosta brzo tekli. — Turki so tedaj vseh usmrtili 408 mož, ranili pa 1604.

(Za Kreto) se menda vendar enkrat kaj ukrene, saj, ako je raznim zagotovilom verjeti, uvede se postavno stanje že v teku jednega meseca. Nikakor pa še nimamo naših vojakov pred spomladjo domov pričakovati. Začasnim guvernerjem ze Kreto izbran je sedaj luksenburški polkovnik Schaffer, ki se je že mnogo potikal po jutrovih deželah ter se bil z raznimi divjaki; iz tega stališča bil bi tedaj sposoben za te turške razmere. Ni pa zadovoljen sultan ž njegovim imenovanjem, zameril je evropskim oblastim, da so ga brez njegovega (sultanovega) vprašanja izvolili.

Dopisi.

Gornjigrad. Okrajni zastop Gornjegrajski je imel dne 5. oktobra svojo 51. glavno skupščino v Gornjemgradu, katere se je udeležil c. kr. okrajni glavar, g. grof Attems in 20 članov okrajnega zastopa. Po prečitaniu in odobrenju zapisnika 50. glavne skupščine prečita okrajni načelnik, g. A. Goričar okrajni račun za leto 1897 s stroški 12 040 84 gld. ter dohodki 11 903 59 gld., torej primanjkljaj 137 25 gld. Za računске pregledovalce se izvolijo g. notar A. Svetina, g. Franc Šarb v Gornjemgradu in g. A. Jeraj — Mokrin v Spodnji Rečici. Okrajni proračun za leto 1898 se sestavi sledeče: dohodki 32% okrajne priklade 12 029 96½ gld., stroški 14 132 49 gld.; proračun okrajnega ubožnega zaklada pa z dohodki in stroški 500 gld. Po odobrenju proračunov se sklene prositi na pristojnem mestu, da se sedež okrajnega živinozdravnika preseli iz Braslovč v Mozirje. Okrajni načelnik še omeni, da je kupil bika marijadvorskega plemena za Mozirje. Na predlog g. A. Turnšek-a se sklene, da se v okraju goji marijadvorsko plemo, za živinogledne predstojnike se postavijo: g. Jože Mikuš v Gornjemgradu, namestnik g. Anton Tostovrnik v Št. Lenartu za občino Gornjigrad, Sv. Florijan, St. Lenart in Novo Šafto, g. Ivan Časl v Radmirji, namestnik g. Martin Zidar v Šmartnem za občine Bočna, Radmirje, Šmartno, Kokarje; g. Anton Goričar v Mozirji, namestnik g. Franc Deleja v Mozirji za celo občino Mozirje; g. Anton Turnšek v Nazarjih, namestnik g. Franc Štiglic v Rečici za celo občino Rečica; g. župnik Josip Dekort, namestnik g. Franc Kolenc v Juvanem za občino Ljubno; g. Jože Plaznik, pd. Riher v Lučah, namestnik g. Franc Robnik, pd. Juvan v Lučah za občino Luče; g. župnik Miloš Šmid v Solčavi, namestnik g. Rok Klemenšek v Solčavi za občino Solčava.

Okrajni zdravniki in okrajne babice ostanejo stari, namreč: g. dr. I. Schlander v Gornjemgradu, g. dr. A. Kaisersberger v Mozirji, g. dr. J. Vilimek na Ljubnem; Urša Čeplak v Gornjemgradu, J. Jeretin v Mozirji in Fr. Obrol na Ljubnem.

Na dopis „Kmetijskega in bralnega društva“ v Novi Štifti se sklene, da se za Spodnji Štajer naj v celjskem okraju ustanovi kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom; glede pritožbe, da gornjegrajska knezoškofijska graščina preveč pogozduje, vsled česar primanjkuje planinskih pašnikov, se sklene, da nima okrajni zastop o tem nobene pravice kaj ukreniti, nego dotični kmetje naj se z dobro utemeljeno prošnjo obrnejo do ljubljanskega knezoškofa.

Načelnik prečita odborovo resolucijo, da se odobravajo jezikovne naredbe za Češko in Moravsko ter se naj enake izdajo tudi za slovenske pokrajine, kar se enoglasno sprejme.

V zadnji točki dnevnega reda — predlogi, se dovoli občini Kokarje podpora 100 gl. za napravo ceste v Pobrežji, požarni brambi na Ljubnem in v Rečici dobe svoj čas ustavljeno podporo za leto 1894. Prihovanom se dovoli za brv 20 gl., kar pride v proračun za leto 1899, za premiranje na Ljubnem se dovoli 200 kron okrajnih daril. — Načelnik še poroča o cesti iz Ljubnega v Luče, ki se nahaja v zelo slabem stanju, tudi manjkajo prepotrebni pripranci, tako, da se je letos že 5 nesreč zgodilo; mnogo so krivi tamošnji cestnarji, ki so slabi in leni. Sklene se, da dobe dotične občine strog ukaz, naj popravijo cesto in napravijo priprance. Želeti je, da bi okrajni zastop kakor tudi c. kr. okrajno glavarstvo strogo postopalo proti takim občinam; v slučaju pa, da dotični ukazi nič ne pomagajo, naj bi okrajni zastop na troške občin popravil cesto in napravil vse varstvene naredbe.

Dopis mozirske občine, da bi se v Spodnji Rečici napravila muta, se izroči okrajnemu odboru v pretres. — Na vprašanje g. I. Kranjca radi prepočasnega dela pri znižanju klanca v Homu, odgovarja vodja tega dela g. I. Čašl, da je temu krivo nekaj slabo vreme, nekaj pomanjkanje delavcev, ker dela le z domačimi ljudmi.

Iz Slatine. Našo Slatino bi bilo dobro primerjati „Ljubljanskemu deželnemu gledališču“. Kakor se tam danes igra slovenska opera, a jutri zadobi z ponesrečeno nemško igro, pri kateri z zvižganjem podijo igralke iz dvorane, pristno nemško lice, prav tako našemijo deželni uslužbenci naše kopališče za časa sezone z nemškimi cunjami in z nemško krinko, a ko odletijo zadnje koristne lastavice, snamejo ta nemški nakit ter ga skrbno shranijo; nekaj teh deželnih gosenc preseli se v mesta, druge manjše vrste pa se tukaj zabubijo in sesajo poleti pridobljeno mast ter predejo nakane za prihodnje „obiranje.“ Kdor pride v pozni jeseni ali pozimi k nam, najde pravcati začaran grad stoletnega spanja. Le jako redko posrečilo se bi mu zagledati katerega teh polhov prilezti iz svojih skrivališč, med tem ko so poleti tako glasno in oblastno čivkali in tekali. Za šipami le opazujejo, in hudo jim mora biti pri srcu, kako se kaže to slovensko selo za tega časa v svojem pristnem značaju. Muzikantje, ki so sicer v fraku igrali „nemške umotvore“, voljni so sedaj kratkocasiti domače pive ali zbijati na domačih ženitovanjih svoje pristne burke za „krvavo klobaso“.

Krčmarji, ki so imeli poleti k večjemu kakšno umazano čumnato ali le lopo za kmečke goste, dobričkajo se sedaj našemu priprostemu ljudstvu prav „lisičje“ ter mu prikupljivo odpirajo na stežaj boljše sobo. V trgovinah, kjer se je po postrežnikih in postrežnicah pomilovalno namuzalo kmečkemu kupcu, sosebno ako je bil kdo njihove „vere in jezika“ prisoten, v teh trgovinah hlina se sedaj taka prijaznost, kakor da bi drugačnih prekupcev niti nikoli ne bili poznali. In naše dobrostrčno ljudstvo ne opazi te spremembe, pač, opazi jo pač in ravno to mu tako blaženo dobro dè, da so nakrat „gospaud takau lüšni postali“. Lahkovernost našega ljudstva je kriva, da z veseljem poslušajo prebavljene zabavke teh gospodičev ter pohlevno pokupi in povžije gospodske preostanke iz letne dobe po trgovinah in gostilnah.

Tako počenjanje dela nam kmetom in slovenskemu ugledu sploh sramoto. Ti nasprotni trgovci in obrtniki muzajo se že sedaj skrivoma vaši nedolžni lahkovernosti, a ko pride zopet njihova doba — pokažejo vam zadnjo plat! Vsaj imamo tukaj pri cerkvi našega vrliga narodnega brata g. Ogrizka, ki ima poleti kakor pozimi edino le za nas slovenske kmete odprto trgovino in gostilno. Tedaj k njemu in k nobe nemu drugemu!

Iz Gradca. Takozvani spodnještajerski Nemci pošiljajo dokaj svojega piškavega sadu tukaj gori na visoke šole, koji svojih roditeljev vredni potomci skrbijo, da se tudi med pristne

Nemce širi žalostno proslula olika spodnještajerskega nemčurstva. Spomniti se je le treba, da so svojedobno samo take izrodke z bok svinjskega kruljenja in onesnaženja morali ponoči tukaj zapirati, med katerimi je bil nek Scheligo, sin spodnještajerskega ljudskega učitelja, potem Oswatitsch in še podobna dva. Dne 20. t. m. zbrala pa se mnogobrojna čeda enakih kruležev pred stanovanje tukajšnjega visokošolskega profesorja dr. Johanesa Frischaufa ter tako grozovito zverinsko tulila, piskala, žvižgala in trobila, da je morala mestna policija jih z golimi sabljami razganjati ter 12 teh tolovajev zapreti. In zakaj so ti „višje izobražujoči“ se nemški mladeniči sramotili svojega blagega profesorja-učenika. Ker je g. dr. Frischauf redka prikazen, eden med tisoči Nemcev, ki je vsled svoji vsestransko temeljiti naobrazbi prišel do sklepa, da zasluži tudi slovenski narod živeti in mu je pripoznal pravico lastne izobrazbe. V slavnostnem svojem govoru v Mozirji, ko so ga imenovali za njegove velike zasluge za slovensko planinsko društvo častnim občanom, izrazil je, da je pripravljen kakor dosedaj, potegovati se, da doseže narod slovenski gledé ravnopravnosti drugim omikanim narodom pripoznane pravice, a obsojal svoje sobrate iz vrst kričačev in napihnjencev.

To je bil tedaj povod, da so puble buče nemških in nemškutarskih visokošolcev napadle in zasramovale mirnega in častitljivega moža učenjaka, a to storili so mladeniči, ki niso vredni brisati prahu raz čevljev svojega velezaslužnega učenika, ljudje, kojih polovica bi spadala po pravicah zakona v jetnišnice in norišnice, a druga v brloge divjakov-ljudočrečev, a poprej trebalo bi se jim še malko opiliti, kajti enake surovosti napram svojim višjim, starejšim ne poznajo niti tam.

Tega madeža nemške kulture ne zbrše iz njih nobeno opravičevanje, sramota pade na celo univerzo kot zavetišče enakih surovežev, pade pa tudi na našo nemško prestolnico in na vse nemške in nemškutarske klike Štajarske, da Avstrije, od koder se rekrutira gredobna ta druhal.

Narodno-gospodarske novice.

Splošna pridobnina po našem novem davčnem zakonu.

Piše dr. R. Pipuš.
(Dalje.)

Zneski 43.000 gld., 44.000 gld. in 67.000 gld. se toraj znižajo za zneske 7020 gld., 7540 gld. in 10.780 gld. Ostanki 35.980 gld., 36.460 gld. in 56.220 gld. so tisti zneski, katere bodo morali v okrajih E, F in G leta 1898., kakor tudi leta 1899. pripadniki davčnih družeb drugega, tretjega in četrtega razreda skupaj plačati na splošni pridobnini. Iz teh zneskov pa še ni razvidno, koliko bode morala vsaka posamezna davčna družba drugega, tretjega ali četrtega razreda plačati na splošni pridobnini. Omenili smo že, da se odpuščene svote ne vdeležijo davčne družbe drugega, tretjega in četrtega razreda enakomerno, ampak, da se odpusti davčnim družbam tretjega razreda razmerno poldrugokrat, in davčnim družbam četrtega razreda razmerno dvakrat toliko, kakor davčnim družbam drugega razreda.

Da napravimo ta račun, moramo vzeti vselej za okraj vsake davčne družbe četrtega razreda posebej znesek, katerega so pripadniki davčne družbe drugega razreda leta 1897. plačali, enkrat, znesek, katerega so leta 1897. plačali pripadniki tretjega razreda, poldrugokrat, in znesek, katerega so leta 1897. plačali pripadniki četrtega razreda, dvakrat. Zneski, katere na ta način dobimo se seštejejo, in kolikor kaže ta skupna vsota, na toliko delov se mora deliti znesek, ki se v okraju vsake davčne družbe četrtega razreda vsein pripadnikom davčnih družeb drugega, tretjega in četrtega razreda odpusti.

Vzamemo toraj v okraju E vsoto davčne družbe drugega razreda 15.000 gld. enkrat t. j. 15.000 gld., davčne družbe tretjega razreda 16.000 gld. poldrugokrat t. j. 24.000 gld., davčne družbe četrtega razreda 12.000 gld. dvakrat t. j. 24.000 gld., kar zneske skupaj 63.000 gld., v okraju F vsoto davčne družbe drugega razreda 20.000

gld. edenkrat t. j. 20.000 gld., davčne družbe tret. razreda 14.000 gld. poldrugokrat t. j. 21.000 gld., davčne družbe četrtega razreda 10.000 gld. dvakrat t. j. 20.000 gld., kar da skupaj 61.000 gld. in v okraju G vsoto davčne družbe drugega razreda 25.000 gld. enkrat t. j. 25.000 gld., davčne družbe tretjega razreda 24.000 gld. poldrugokrat t. j. 36.000 gld., davčne družbe četrtega razreda 18.000 gld. dvakrat t. j. 36.000 gld., kar zneske skupaj 97.000 gld.

Vsled tega moramo deliti za okraj E vsoto 7020 gld. na 63.000 delov, kar da 11'14 kr., za okraj F vsoto 7540 gld. na 61.000 delov, kar da 12'36 kr., za okraj G vsoto 10.780 gld. na 97.000 delov, kar da 11'11 kr.

Ta del moramo vzeti spet za okraj vsake davčne družbe četrtega razreda posebej pri davčnih družbah drugega razreda enkrat, pri davčnih družbah tretjega razreda poldrugokrat, in pri davčnih družbah četrtega razreda dvakrat tolikrat, kakor kaže znesek, katerega so morali leta 1897. pripadniki dotične davčne družbe plačati na pridobnini in dohodnini.

Ako tako računimo, dobimo v okraju E za davčno družbo drugega razreda 11'14 kr. $\times 15.000 = 1671$ gld. 60 kr., za davčno družbo tretjega razreda 11'14 kr. $\times 24.000 = 2673$ gld. 60 kr., za davčno družbo četrtega razreda 11'14 kr. $\times 24.000 = 2673$ gld. 60 kr., v okraju F za davčno družbo drugega razreda 12'36 kr. $\times 20.000 = 2472$ gld., za davčno družbo tretjega razreda 12'36 kr. $\times 21.000 = 2595$ gld. 60 kr., za davčno družbo četrtega razreda 12'36 kr. $\times 20.000 = 2472$ gld., v okraju G za davčno družbo drugega razreda 11'11 kr. $\times 25.000 = 2777$ gld. 50 kr., za davčno družbo tretjega razreda 11'11 kr. $\times 36.000 = 3999$ gld. 60 kr., za davčno družbo četrtega razreda 11'11 kr. $\times 36.000 = 3999$ gld. 60 kr.

Zneske, katere smo sedaj dobili, odbijemo od zneskov, katere so morali pripadniki davčnih družeb drugega, tretjega in četrtega razreda leta 1897. v okrajih posameznih davčnih družeb četrtega razreda plačati na pridobnini in dohodnini.

Odbijemo toraj za okraj E, od zneska davčne družbe drugega razreda 15.000 gld. znesek 1671 gld. 60 kr., na kar ostane znesek 13.328 gld. 40 kr.; od zneska davčne družbe tretjega razreda 16.000 gld. znesek 2673 gld. 60 kr., na kar ostane 13.326 gld. 40 kr.; od zneska davčne družbe četrtega razreda 12.000 gld. znesek 2673 gld. 60 kr., na kar ostane 9326 gld. 40 kr.

Isti račun za okraj F da za davčno družbo drugega razreda 20.000 gld. — 2472 gld. = 17.528 gld., za davčno družbo tretjega razreda 14.000 gld. — 2595 gld. 60 kr. = 11.404 gld. 40 kr., za davčno družbo četrtega razreda 10.000 gld. — 2472 gld. = 7528 gld. in za okraj G, za davčno družbo drugega razreda 25.000 gld. — 2777 gld. 50 kr. = 22.222 gld. 50 kr., za davčno družbo tretjega razreda 24.000 gld. — 3999 gld. 60 kr. = 20.000 gld. 40 kr. in za davčno družbo četrtega razreda 18.000 gld. — 3999 gld. 60 kr. = 14.000 gld. 40 kr.

Za davčne družbe drugega in tretjega razreda je treba na ta način izračunjene zneske, ki spadajo na okraje posameznih davčnih družeb četrtega razreda v okolišju iste davčne družbe drugega ali tretjega razreda še sešteti.

Na ta način dobimo kot prispevke za leto 1898. in za leto 1899. zneske, namreč za davčno družbo B drugega razreda 13.328 gld. 40 kr. + 17.528 gld. + 22.222 gld. 50 kr. = 53.078 gld. 90 kr., za davčno družbo C tretjega razreda, obsegajočo okraje E in F, 13.326 gld. 40 kr. + 11.404 gld. 40 kr. = 24.730 gld. 80 kr., za davčno družbo D tretjega razreda 20.000 gld. 40 kr., za davčno družbo E četrtega razreda 9326 gld. 40 kr., za davčno družbo F četrtega razreda 7528 gld. in za davčno družbo G četrtega razreda 14.000 gld. 40 kr. Ker se prispevki posameznih davčnih družeb preračunijo vselej za dve in dve leti naprej, ravno kar preračunjeni zneski ne veljajo samo za leto 1898. ampak tudi za leto 1899.

Mogoče in celo prav verjetno je, da bodo na ta način za leto 1898. in 1899. izračunjeni prispevki vseh davčnih družeb v celi državi skupaj znašali več ali pa manje kakor glavna pridobninska vsota. Finančna uprava pa nima pravice zahtevati na celi pridobnini več, kakor

glavno pridobinsko vsoto, ona pa tudi ni dolžna od te vsote kaj odpustiti. Zavaljo tega je treba prispevke davčnih družeb popraviti tako, da bodo vsi skupaj znašali ravno glavno pridobinsko vsoto.

Ako znašajo za prvo priredbeno dobo t. j. za leti 1898. in 1899. prispevki vseh davčnih družeb več kakor glavno pridobinsko vsoto, sme kontingentna komisija na Dunaju posameznim davčnim družbam prispevek primerno znižati, ako se prepriča, da so pripadniki teh družeb posebno težko obremenjeni, da so nepri- merno visoko obdačeni. Kontingentna komisija sme na ta način porabiti ves prebitek skupnega zneska prispevkov vseh davčnih družeb čez glavno pridobinsko vsoto. Ako kontingentna komisija na ta način prebitka ni porabila, ni izcрпи- la, se ostanek med davčne družbe drugega, tretjega in četrtega razreda razdeli tako, da se prispevki davčnih družeb tretjega razreda raz- merno za poldrugokrat, prispevki davčnih družeb četrtega razreda pa razmerno za dvakrat toliko znižajo, kakor prispevki davčnih družeb drugega razreda. Računi se tako, kakor smo to storili, ko smo iskali prispevke posameznih davčnih družeb. (Dalje prihodnjič).

Književnost.

(Knjige družbe sv. Mohorja) začeli so raz- pošiljati. Knjig je šest in sicer: 1. Zgodbe sv. pisma (IV. zvezek). Priredil in razložil dr. Fr. Lampe. 2. Molitvenik: Sv. Rožni venec. Spisal dr. Jos. Walter. 3. Bolgarija in Srbija. Opisal prof. A. Bezenšek. Ta snopič ima več slik in zemlje- vidov. 4. Poljedelstvo (I). Spisal Viljem Rohrman. 5. Boj za pravico. Povest, spisal Fr. J. Milovršnik (Slovenske večernice 50. zvezek.) 6. Koledar za leto 1898 z mičnimi povestmi in slikami. Nadjati se je, da se za prihodnje leto oglasi še več na- ročnikov, kajti ta družba je naš narodni ponos. Za prihodnje leto pa so določene te le knjige: 1.) Zgodbe sv. pisma (V.) 1.) Veliki katekizem ali krščanski nauk. 3.) Poljedelstvo (II). 4.) Naš pre- svetli cesar Frančišek Jožef I. k 50letnici nje- govega vladanja spisal prof. Jož. Apih. 5.) Sloven- ske večernice (51. zvezek). 6.) Koledar za leto 1899.

(„Slovenske knjižnice“) 65—68 snopič je ravnokar izišel ter prinaša jako zanimiv senza- cionalen roman „Slučaji usode“ iz peresa sloveče pisateljice gospe Pavline Pajkove. Zvezek, ki ima tudi dobro pogojeno sliko pisateljice, stane 72 kr. pri založniku g. A. Gabeščeku v Gorici.

(Iz „luči in teme“) imenuje se kasna mala zbirka Engelbert Ganglovih pesmij, katera je izišla v R. Miličevi zalogi v Ljubljani. Cena lič- nemu zvezku je 1 gld.

Razne stvari.

(Največja vojašnica v Avstriji) je gotovo takozvana „Neugebäude“ v Pešti. Ta stavba, ki pa je že sedaj vse drugo nego „nova“, obsega 22 tisoč kvadratnih klaf. er v obsegu. Ker leži na najlepšem mestnem prostoru tik Donave ter pači s svojim zastarelim in nemodernim zidov- jem mestni sijaj, prizadevalo si je mesto že dolgo časa odstraniti jo. Ni se balo ogromnih stroškov, sezidalo je za lastni denar erarju štiri krasne in prostorne vojašnice ter se je ravnokar pričelo z podiranjem t. ga zgodovinskega poslopja. Na tem mestu postavi si samosvoj del mesta z prostranimi sprehajališči.

(Živi zakopani.) Na Ruskem je neka po- sebna verska sekta, kojih vera uči, da zamore večno vzveličanje doseči le tisti njih članov, ki se da živega pokopati. Dasi se vlada trudi to sekto zatreti ter je že dobila tudi vodjo teh fanatikov, imenom Kovalev, piše nek ruski list, da so dne 5. t. m. že zopet izkopali v Trnovem truplo jedne žene in osemletne deklice ter ne- kega vinogradnika in njegove hčere.

(Vihunec uživanja) je po mislih neke stolet- stare mamice v New Yorku — na biciklu se voziti. Starica Debarah Doth namreč, ki je do polnila svojo stoletnico, začela je se sedaj tudi na kolesu voziti. Izrazila se je, da je že veliko poskusila na svetu, hoče tedaj še to poskusiti vedno umrje.

Koledar.

Petek (29.) Narciz, škof. — Sobota (30.) † Klavdij, m. — Nedelja (31.) 21. pobinkošna. Volbenk, škof. — Listopad ali november. — Ponedeljek (1.) Vsi svetniki. — Torek (2.) Spomin vernih duš. — Sreda (3.) Just, m.; Hubert, škof. — Četrtek (4.) Karol Bor., škof. — Prvi krajec dne 1. ob 3. uri 35 min. popoludne. Deloma jasno; čez dan prijetno.

Sejmi.

Dne 30. oktobra v Poličanab (za svinje). Dne 2. novembra v Radgoni, Stradnu, Vitanju, Podčetrtku in Mariboru (tudi za konje). Dne 3. nov. v Lučah na Ptuj, v Imenu (za svinje) in v Pišecah, Dne 4. nov. na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 5. nov. na Spod. Polskavi (za svinje).

Loterijske številke.

Trst 23. oktobra 1897; 57, 50, 9, 12, 47
Linc " " " " 42, 85, 17, 74, 27

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. — Cena 1 stekl. z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh domačih preskušanih zdravil, katera se po časopisih in cenikih priporočajo. Pošilja se na vse strani z obratno pošto. (210) 10—4

V najem

se da lepa trgovska hiša

z jednim nadstropjem z lepo trgovino, stanovanjem in vsemi k trgovini pripadajočimi poslopji in magacini. Poleg vrt in hlevi. Trgovina je občeznana kot jedna najboljših. Več se izve pri

oskrbništvu graščine Žusem (Süssenheim)
(244) 3—1 p. Loka pri Žusemu.

Trgovskega pomočnika

posebno dobro izurjenega v trgovini z železom in usnjem, išče

Ludovik Smole,

(244) 3—1 Sevnica.

Soba

z lepim pohištvo, z izgledom na ulico se odda v najem s novembrom t. l. v Graški ulici št. 12, I. nadstropje. (246)

Prodaja se

prostovoljno velik vrt (zdaj hmeljišče) v obsegu 2 1/2 oralov tik glavne ceste nasproti farne cerkve na najlepšem prostoru v „Žalskem trgu“. To zemljišče ima krasno lego in zelo ugodno za razne stavbe, posebno pa za prodajalno, gostilno ali katere druge obrti. Isti posestnik p. nuja ob jednom tudi 3 travnike (6 oralov) bližje Žalca v prodajo. Podrobnosti se izvedo v trgovini gospd.

(248) 3—1 Širce v Grizah pri Celji.

Hišnika

z mesečno plačo 20 do 25 gld.

sprejme takoj „Narodni dom“ v Celji. Dotičnik mora biti oženjen, oni brez otrok in ima prednost. Prošnje naj se pošlj. jo s spričevali do 1. novembra t. l. posojilnici v Celji. (245)

Zaloga narejenih oblek

za gospe in gospodične

v Celji

Graška cesta (Grazerstrasse) 4.

Najnovejše in najboljše blago v velikanski izbiri po najnižjih cenah.

Ženski jopiči, z kožušnimi obšitki in brez njih, zimski-empire-plašči, čepice, naramni ovratniki, kakor tudi zgotovljene krznine (kožuhovine), ženska krila v mnogih barvah in vrstah, volnene jope (bluze) v mnogobrojnih izberah. Po doposlanih merah najnatančnejša izvedba.

Splošnovanjem

(247) 5—1 Karol Roessner.

Učenca

s primerno šolsko oliko sprejme takoj v učenje

Ivan Peteršič

(249) 3—1 trgovec v Ptuj.

Mlad ekonom

vešč vsega gospodarstva v hlevu, na njivi, v gozdu, v vinogradu in pašnikih želi službe. Ponudbe pod „Ekonom“ na upravništvo „Domovine“ v Celji.

Mlada prodajalka

ki je bila že v kaki trgovini z meša- nim blagom in

učenec

14 let star poštenih starišev se sprejme takoj pri

Ivan Končan-u

(237) 2—2 Šoštanj.

Bukovo oglje

za kovače, ključarje itd., itd., prodaja vedno vsakoršno količino in najceneje:

Karol Hermann

(242) 2—2 trgovina lesa in oglja na Laškem (Štajersko).

Dečka

poštene rodbine, ki je čvrst in zdrav, sprejme takoj za pekarskega učenca

Karol Regula,

(230) 3—3 pek v Celji.

Na prodaj

je nova hiša s posestvom ob- stoječim iz 7 plugov goric, sadovnjaka in njiv, v Mali nedelji v ljutomerskem okraju. — Hiša stoji pri farni cerkvi; v hiši je večletna trgovina in mesarija ter je bila v njej pred leti tudi krčma. (239) 2—2

Kdor želi poizvedeti kupne pogoje, naj se obrni do g. dr. Franjo Rosina, odvetnika v Ljutomeru.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni pri Zrinjske- mu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, ka- šelj, prsobol, hripavost in vratobol. Tu- di zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo — Izmed mnogih zahval navajam tu samo naslednjo:

„Velescenjeni gospod lekarnar!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočal bom ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki ste- klenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pra- vi trpotčev sok, kateri nosi to varstveno znamko. — Cena steklenic s točnim opi- som je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vse kraje in sicer proti pred- plačilu (priračunši 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raz- novrstnih domačih preskušanih zdravil se razpošiljajo na zahtevo zastoj in poštne prosto. Lekarna pri Zrinjske- mu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20. 30

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinjih vezih, po vsakoršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo preč. g. katehete in duhovščino na velik izbor molitvenikov za šolarčke, kakor tudi odrasle.

Kupujte in naročujte le pri slovenskih trgovcih in obrtnikih, ki so:

Josip Hočevar krojač ter zaloga izgotovljenih oblek, Graška cesta (Grazerstrasse), 19	Martin Gregorinčič krojač, Cerkezvi trg (Kirchen-Platz), št. 4	Josip Zabukušek krojač ter zaloga izgotovljenih oblek, Glavni trg (Hauptplatz), 17	Franc Kmecel krojač, Kovaška ulica (Schmiedgasse), v lastni hiši št. 13
Rudolf Tabor krojač, Gospodska ulica (Herrengasse) v lastni hiši št. 5	Štefan Strašek čevljar, zaloga obuval, (Graška cesta (Grazerstrasse), 12	Martin Kolšek čevljar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 4, I. nadstropje	Luka Keber čevljar, Vodnjaška ulica (Brunnen- gasse) v lastni hiši št. 13
Franc Šribar klobučar, Glavni trg (Hauptplatz), št. 17	Kristijan Wolf klobučar, Kolodvorska ulica (Bahnhof- gasse) v lastni hiši št. 6	M. Kronovšek pletar, izdelovatelj jerbasov in košaric Kolodvorska ulica (Bahnhofgasse), 5	Jakob Križman strugar, Gledališka ulica (Theater- gasse), 9
Jakob Kobilca izdelovatelj dežnikov in solnčnikov, Glavni trg (Hauptplatz), 17	Ivan Kapus brivec, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 1	Matevž Sinkovič mizar za pohištvo in stavbe, Gospod- ska ulica (Herrengasse) 25	Miroslav Zor tapetar in dekorater, zaloga pohištva v „Narodnem domu“
Ferdinand Gologranc zidarski mojster in stavbeni podjetnik v lastni hiši, Gaberje pri Celji	A. Vrečar tesarski mojster v lastni hiši, Gaberje pri Celji	Štefan Boucon stolar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 12	Martin Ropas c. k. priv. izdelovatelj glasovirov, Ljubljanska cesta, okolica Celje.
Srečko Magolič fotografični zavod „Apolon“, na vrtu hotela „pri kroni“, Ljubljanska cesta (Laibacher-Strasse)	A. Vrečar pleskar, Vodnjaška ulica (Brunnen- gasse), 14	A. Šimenc krtačar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 12	F. Dolinar tovarna za perilo in trgovina špeci- rijskega blaga, Vrtna ulica (Garten- gasse) št. 12
Dragotin Hribar tiskarna, trgovina papirnega blaga in knjigovoznica, Graška cesta (Grazer- strasse) št. 1	J. Štraus mesar in lastnik hotela v lastni hiši, Vrtna ulica (Gartengasse)	Ignacij Oblak podobar in pozlatar, Gledališka ulica (Theatergasse), v lastni hiši št. 5	Ivan Rebek ključavničar in inštalatér hišnih tele- grafov in telefonov, Poljska ulica (Feldgasse) št. 14
Ivan Gosar akad. slikar, trgovina raznega blaga za cerkvene in slikarske potrebščine, „Narodni dom“	Anton P. Kolenc trgovina špeciarijskega blaga na de- belo in drobno, „Narodni dom“	Peter Kostič trgovina z galanterijskim, norimber- škim blagom itd. na debelo in drobno, Glavni trg (Hauptplatz), št. 2.	J. Koštomaj gostilničar „pri jeleni“ in izvošček Graška cesta (Grazerstrasse), 37
Karl Vanič trgovina z manufakturnim blagom, Graška cesta (Grazerstrasse) 1.	Jurij Lemež gostilna „pri zvezdi“, Mestni trg (Rathausplatz)	Gostilna „Narodni dom“	Ivan Radaj gostilna na Bregu pri Celju

Služba občinskega stražnika oziroma sluge

se odda pri županstvu v Sevnici ob Savi.
Plača na leto znaša 300 gld., prosto stanovanje,
uradna obleka in postranski zaslužek.
Prosilci morajo biti zmožni obeh deželnih jezikov,
v govoru in pisavi. — Dosluženi vojaki ali orožniki
imajo prednost.
Zadevne prošnje s prilogami predložiti je najkas-
neje do 31. oktobra t. l. pri županstvu v Sevnici.
Sevnica, 8. oktobra 1897.

(240) 2-2

Župan:
Mijo Starkl, l. r.

Na prodaj

je v Šoštanji, v trgu tik vode Pake, hiša in veliko gos-
podarsko poslopje, do zdaj „barvarija“ z drugimi po-
trebnimi pripravami.
Cena in pogoji se zvejo pri posojilnici v Šoštanji
(238) 3-2

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji
v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. ob-
činstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega
špeciarijskega blaga.

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridel-
kov, kakor: hmelj, oves, pšenico, rž, ječmen,
jabolke, hruške, divji in pravi kostanj, belice,
(Preiselber) mališno štupo, suhe gobe, maline,
bezgovo gobo, mecesnovo gobo, želod vsake
vrste itd., sploh vse deželne pridelke po naj-
višjih cenah in tudi

strđ ali med vsako množino po
najvišjih cenah.

(159) 52-14 z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Prodaja posestva.

Prodajam iz proste roke moje tako
imenovano Drolejsko posestvo v Šmi-
hlin, eno uro nad Mozirjem.

To posestvo obsega nad 60 oralov
sveta in sicer njiv, travnikov, vrtov,
pašnikov 18 oralov, ter 43 oralov lepe
mlade smrekove gošče. Poslopje je v
dobrem stanu; na tem posestvu se
lahko redi 12-16 goved, 20-30 ovac,
ter 8-12 svinj.

Pogoji in cena jako ugodna. Po-
nudbe sprejema le prodajalec sam.

Alojzij Goričar

(241) 3-2 veleposestnik v Mozirju

Med. doktor Alojzij Praunseis

okrožni in praktični zdravnik celjski

uljudno naznanja, da sedaj tudi

oskrbuje zobe in cela zobovja s

kaučukom in v razne kovine.

(231) 10-2

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej far-
in po potrebi v vsakej občini, nastavi se razumi
na, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobim in trajnim postranskim zaslužkom od
nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega pod-
jetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“
Gradec, poste restante. (137) 26-17

IVAN REBEK

umetni in stavbeni ključar

v Celji

Poljske ulice 14, (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslojih, osobito za cerkvena dela, katera
se najlepši krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže
za okna, različne okove za vrata, kovane predalčarske delom, nagrobne in vrtno ograje, različne
svetelnike. Izdelujem železne vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam
tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telegrafe in telefone. Prevzamem tudi
vsa železna konstrukcijska dela bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. — (40) 21

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.